

શ્રી

તારંગાનો

ભોમીયો.

રચી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

હકકર. લીખાભાઈ ઓટાલાલ ચોધરી.

સુ. વડનગર [ગુજરાત.]

અમદાવાદ-પીરમશાના રોજ પાસે શ્રી સ્વત્ય સાગર
પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં પા. પોથાભાઈ ચકુભાઈએ છાપ્યો.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦ • સન ૧૯૧૨

દીપત, રૂ. ૦-૦-૩

શ્રીમદ્ ગુણપીઠ ગ્રંથાલય
અ. રા. પાંદ
ગુજરાતી ગ્રંથોના સંગ્રહ

૪૦૨૭

સ્નેહસમ્પર્ક પત્રીકા

શ્રીયુગ સકલ ગુણસંપન્ન વિધાતા લાંબાર સ્વર્ણનારી
મુની મહારાજશ્રી-લક્ષ્મીવિજયજી દાનવિજયજી
સ્વર્ગપુરી

આપનો અને મારો લાંબા વખતનો સ્નેહ તાજે રા
ખવાની ખાતર અને મારા પ્રત્યે બતાવેલી લામણીને આક
ર્ષીત આનાનકડી છુક સાથે આપનું નામ જોડી કૃતાર્થ
થાઉ છું

વડનગર

લી સ્નેહાંકીત

તા. ૧૬-૧-૧૨

લેખક

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ મંથાલય

[ગજગત્રી કાંપીગઝિટ. વિભાગ]

અનક્રમિક ૪૦૨૭

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ તારંગીની લોગીપી

વિષય ૧/૨૭ ૪૪૪૬, ૨૨૪૪૩.૧૧૧

તારંગાનો ભામીયો.

મારી લાંબા વખતથી શ્રી તારંગાજીએ જોવાની ઇચ્છા હતી, પરંતુ જ્યાં સુધી જીનેશ્વર લગવતની ઇચ્છા નહોતી ત્યાં સુધી તે પરીપુર્ણ થઈ નહીં. પરંતુ અચાનક પોસ સુકલપદ્મ પુષ્પીમા (સર્વ ૧૯૧૮) ની રાત્રે હું થાઉં નિદ્રામાં હતો તે વખતે લગભગ બાર વાગ્યાતા અર-સામાં મને જોવાનો એક તેજસ્વી આકાર દેખાયો. અને અવાજ આવ્યો કે “હે વત્સ તુ મારા દર્શને આવવા ઘણા જ દીનથી ઇચ્છા રાખે છે તેથીજ તને હું આજ કહું છું કે તું જરૂર આવતીકલે (કૃષ્ણપક્ષ ૧) આવ અને પુર્ણ સંસાર છે અને મને બરોબરજો ભુક્તો નહીં. થાઉં રાખ તારંગા જરૂર આવજો ” આવો અવાજ સાંભળી હું દીગમ્ભ હજ થઈ ગયો કે આને સ્વપ્ન કે સાચું, પધારીમાં બેઠો થયો અને વિચારવા લાગ્યો કે હું કેટલું આ આજા શું આવું અનેક સંકટ વિકટ થયા આખર મન સાથે નક્કી કર્યું કે ચાલ તારંગા જઈ આવી માહિતી મેળવી દર્શન કરી આ બાબતની માહિતીની બુક બહાર પાડું કે જેથી તે દરેકને ઉપયોગી થઈ પડે આવો વિચાર તા. ૬-૧-૧૨ ની રાતની ગાડીમાં મેં મુસા-

હરી કરવી નહીં કયું તે પ્રમાણે. રાતના સાડા આઠના અર-
સામાં વડનગર સ્ટેશન છોડ્યું આ સ્થળે રેલવેનું મહેસાણા
થી તારંગા સુધીનું ટાઇમ ટેબલ ખાસ ઉપયોગી ગણાયે
માટે આ નીચે દર્શાવેલ કયું છે.

મહેસાણાથી તારંગા હીલ

મહેસાણા	૧૧ ૧૩	૧૬ ૭
તંડાલા	૧૧ ૩૪	૧૬ ૨૮
વીસનગર	૧૨ ૦	૧૬ ૫૫
ગુંબા	૧૨ ૧૫	૨૦ ૧૦
વડનગર	૧૨ ૩૫	૨૦ ૩૦
ખેરાલુ	૧૩ ૨૫	૨૧ ૨૦
ઠાકરપુર	૧૩ ૪૫	
વરેઠા	૧૪ ૧	૨૧ ૫૫
તારંગાહીલ	૧૪ ૧૦ ૨ ૫	

તારંગાહીલથી મહેસાણા

તારંગાહીલ	૬ ૫	૧૪ ૩૫
વરેઠા	૧ ૧૭	૧૪ ૪૭
ઠાકરપુર	૬ ૩૩	૧૫ ૩
ખેરાલુ	૭ ૫	૧૫ ૩૫
વડનગર	૭ ૩૩	૧૬ ૩

ગુંબા	૭ ૪૮	૧૬ ૧૮
વિસનગર	૮ . ૮	૧૬ ૩૭
શંઠાલા	૮ ૩૦	૧૬ ૫૫
મહેસાણા	૮ ૪૮	૧૭ ૧૭

હું-રાત્રીના સાઠ આઠ વાગે દેનમાં ખેડો તો જેરાહુ
 ખરેઠા (રાતરે કાદરપુર ઉભી રહેતી નથી) વીગેરે સ્ટેશન
 છોડતી દેન પોતપોતાનું કામ કરતી ચાલી જતી હતી પ-
 રંતું મને તો ગઈ રાત્રીના સ્વપનાનાજ વિચારો શીવાય
 બીજું કંઈજ નહી હોવાથી તે ભાનજ નહોતું એકદમ દેન
 પોતાનું કામ કરતી " તારંગાહીલ " ના સ્ટેશને પહોંચી
 અને થોડી અચાનક વિચારમાળા ટુટી અને યાત્રાળુઓ ઉ-
 જરવા લાગ્યા તારંગાહીલ સ્ટેશન માસ્તર ચુનીલાલભાઈ ધ-
 જાજ લોકપ્રીય હોઈ યાત્રાળુઓની સગવડ સાચવવા બનતું
 કરે છે મને હરેક રીતે યાત્રાળુઓને સ્ટેશન સ્ટાફ તરફથી
 સુખ છે માસ્તર પોતે માયાળુ અને ચાલાક છે રેલવે સ્ટે-
 શન કૃપાવંત ગાયકવાડ સરકારનું છેલ્લું સ્ટેશન હોવાથી
 પોલીસ બંદોબસ્ત પણ સારો છે ટીકીટ
 પી સ્ટેશન સ્ટાફ મોજાંગી બહાર ગયા (આ
 પ્રસંગે મારે જણાવવું જોઈએ કે જેરાહુ સ્ટેશને ડગા બોલ-
 કરવામાં આવે છે અને તે ઘણું કરીને પ્રાછલથી કાઢે છે

માટે તારંગાહીલ જતારે જનતા સુધી આગળજ બેસવું કે ઉતરવાનો ત્રાસ ન પડે) તો આગળ જતાં સ્ટેશનના સામેજ સ્વેતાંબર બાંધુઓ તરફથી પતરાંની કામ ચલાઉ ધર્મશાળા બાંધવામાં આવી છે તેમાં ઉતારા માટે બીજી કાંઈ સોઈ નથી પરંતુ ઠીક છે ગોદડાં આપવામાં આવે છે તેના ગોદડાં ઠીક એક પૈસો ખાસ ઉવરાણી કરી પેટીમાં નખાવવામાં આવે છે જે પેટી સીલ કરેલી ધર્મશાળામાંજ રહે છે ત્યાં યાત્રાઈઓ માટે પાણીની ગોઠવણ છે કે સવારમાં જાજરૂ વીગેરે માટે ઉપયોગી થઈ પડે આટલું છે છતાં

તારંગા હીલ સ્ટેશને ખોટ

ઘણીજ છે એક વીશી, ચાકુનું હોટલ, સાધારણ મોદી ખાનાની તથા પરચુરણ ખોરાકની દુકાનની ખાસ જરૂરીઆત જણાય છે તેમજ રેલવે થયે લગભગ બારમાસ થયા પરંતુ પાકી ધર્મશાળા બાંધાઈ નથી માટે તે બદલ ધનાઢક બાંધુઓનું ધ્યાન ખેંચીએ છીએ તેમજ અતરે બળદ ગાડીઓ મલે છે પરંતુ તેના ખાટે ખાસ મહાજન તરફથી લાવ ઠરાવવાની જરૂર છે કારણ કે તેથી યાત્રાળુઓને માથાકુટ કરવી ન પડે તેમજ તંત્રેટી સુધી જ રસ્તો સાફ અને સડક જેવો કરવાની જરૂર છે.

અમે (હુંને મારો નોકર) પોણાત્રણ આના કરીને

ગાડીમાં ઠેકા આ વખત ત્રણ ગાડીઓ બરાબ હતી એટલે
લગભગ ૧૦-૧૫ યાત્રાળુઓ હશે સવારના સાડા છતાં અ-
રસામાં તારંગાહીલનું સ્ટેશન છોડ્યું આગલ જતાં રસ્તામાં
ઉંઢાળા માટે પાણીની પરબ સ્ટેશનથી લગભગ એક મા-
ઈલના છે. તે ઉંઢાળામાંજ ખુદી રહેઈ સ્ટેશનથી બે મા-
ઈલના છે.

તલેટી

આવે છે અહીંયાં શ્વેતાંબર તથા હીંગાંબર બાંધુઓ
તરફથી ભાતાના માટે બંદોબસ્ત કરવામાં આવેલો છે તથા
પતરાની ઝોરડીઓ બાંધેલી છે ત્યાં માણસો રહે છે અતરે
આગળ ગાડીઓ જઈ શકતી નથી એટલે અહીંજ ઉતરી
પડવું પડે છે મજૂર ડોલી વીગેરે જે સાધનો જોઈએ તે
અતરે મલે છે પરંતુ તે લોકોના ભાવ ઠરાવવા પડે છે
જેથી જ્યારે યાત્રાળુઓ વિશેષ હોય ત્યારે મુસીબત પડે
માટે તે લોકો સાથે જો નકી કૃત્ય હોય સો ઠીક થઈ પડે

અંદાવ!

તલેટી છોડા આગળ ચઢવાની તૈયારી કરતાં ચઢ
વ સીધોને પથરાનો છે રસ્તામાં એક જગ્યાએ રેતી આવે
છે અને બે રસ્તા આવે છે તે જગ્યાએ બહુ માટે ઘોડો
મૂરેલાં છે તેમાં એક “ તારણમતા ” એ જવાનો છે

અને બીજો “ તારંગા ” જવાનો છે આવી રીતે બોઈ
 હોવાથી ઘણું જ સારૂ છે આ ચઢાવ લગભગ દોઢ માઈલના
 આશરોનો હશે તે કાચાપોચાને ચઢવો મુશ્કેલ છે પરંતુ
 કોષ્ઠકજ ડોલી લે છે આગળ જતાં એક માઈલના છેટે દર
 વાજે આવે છે અહીંઆંથી તારંગા શરૂ થઈ કાન કામ
 દેરીઓ નજરે પડે છે આ જગ્યાએ ખંડેરો બહુ જ માલુમ
 પડે છે અને તપાસ કરતાં એમ માલુમ પડે છે કે અસલ
 “ તારાનગર ” કરીને આ શહેર હતું આ ઉપરથી તથા
 દરવાજાની બાંધણી ઉપરથી અમેને એમ લાગે છે અસલ
 ના વારમાં રાજાઓ ડુંગર ઉપર કીલ્લો બાંધતાં તે હશે
 અને શહેર નાસ પામેલું પરંતુ આ દેવળો કાયમ રહેલાં
 એવું અમારૂં ધારવું છે ન પાછલથી દુરસ્ત થયેલ લાગે છે
 આગળ જતાં એક કુડ આવે છે ને ઉંચી હનુમાનની જ-
 ગ્યા છે આ કુડમાંથી નળવડે પાણી લેવાની ગોઠવણ કરેલી
 પરંતુ પાણી પહોંચી નહીં વળવાથી હાલ તે માંડીવાલી છે
 આગલ જતાં શ્વેતાંબરનો એક નાનો બાગ આવે છે આ-
 પણે પ્રથમ

શ્વેતાંબર.

નું અવલોકન કરીશું કારણ સ્વપ્નમાં દેખાએલો આ-
 કાર હૃદયમાંથી ગયો તથા દેવળ જેમ દેખાતું ગયું તેમ
 મારી ઇચ્છા એ સતેજ થતી ગઈ હતું દરવાજામાં પેઠો તો

આબુખાબુ પેગવાલા હતા અંતરે મારા નોકરને છોડી બા
 બુમાં આવેલી ધર્મશાળાનું આવલોકન કરતો અને તે સાથે
 બુની કારીગરીને ધન્યવાદ આપતો અમળ ગયો. ર્યાં બીજા
 દરવાજા આગળ મુતાર લોકો કામ કરતા હતા અંદર ગયો
 તો નગારખાનું, કારખાનાની પેટી, નહાવાના પાણીની સગ
 વડ, રૂપાનો રથ મુકવાનો જગ્યા કે રથ આપણે જોઈ શકીએ
 તેવી સંતોષકારક વ્યવસ્થા જોઈ આનંદ થયો પરંતુ સ્વપ્ન
 માં જોએલ આકાર જોવાની જગ્યાસાથે દેરાસરમાં પગ
 મુક્યો દેરાસરને ત્રણ મોટાં બરણાં છે પગ મુકતાંજ સા-
 ક્ષાત “ અજીતનાથ ” નાં દર્શન થયાં સ્વપ્નામાં જોયેલ
 સાથે સરખામણી કરતાં તેજ જોઈ મનને ખાતરી કરી
 એક ચીત કચું ત્યારબાદ અંદરની બાંધણી નીહાળી બુની
 કારીગરી જોઈ ઘણોજ આનંદ થયો અંદરની રચના ઘણી
 જ વખાણવા લાયક છે. પ્રણામ કરી દેરાની રચના જોતો
 સીલા લેખ જોવા મળે આકરશ્ચંદ્ર પરંતુ તે ઘસાઈ ગયેલો
 ન સમજાય તેવો છે બાદ તપાસ કરતાં માલુમ પડ્યું કે
 સંવત ૧૮૧૨ ૨ ૧૧૨૪ માં કુમારપાળ સભાએ બંધાવ્યું
 છે પરંતુ અમારું દુરવું છે કે આ દેવાલયતો તે
 પહેલાનાંજ હોવાં જોઈએ અને તેની દુરસ્તી કુમારપાળે કે
 રાવી હશે આવી લગ્ય અને સુંદર કારીગરી હાલમાં
 બેનવી મુશ્કેલ છે તથી હવે આપણા લોકો આવાં બુનાં

અને અજળ પમાડે તેવાં કૌમોને “દેવનાર્ધ” તરીકે માને તેમાં નવાર્ધ જેવું કંઈજ નથી આ દેરાસરને મેઢા બે દરવાજા છે સ્વેતાંબરીનો સઘળો વડીવટ વગ્નગરવાલા શેઠ દત્તેચંદ સૌંકળચંદની દેખરેખ નીચે છે તેઓ પોતે બાહોશ હોઈ ઘણોજ કાગળ પુર્વક ચલાવે છે પરંતુ તેઓશ્રીને વિનંતી કરૂ છુ કે મારી અગાઉ કરેલી સુચનાઓ તરફ લક્ષ ખેંચાય.

દીગંબર.

નું અવલોકન કરવા સ્વેતાંબરીની જોડેજ અને સાથેજ ચયા જેવું આ દેરાસરની અંદર જતાં ધર્મશાળાની બાંધણી તથા બંદોબસ્ત ઘણોજ ઉત્તમ છે અંદર દેરામાંની રચના પણ જોવા લાયક અને સુંદર છે આ બે વિભાગોમાં થોડાકજ તફાવતના અવકાશ છે દેરામાં સાક્ષાત સંભવનાથજી ના દર્શન કરી બહાર નીકળતાં કારખાનાની પેઢીની ઘણીજ ઉત્તમ વ્યવસ્થા ઉપરાંત જોના કારભારી તરીકે સુબાઈવાલા પ્રખ્યાત શેઠ માણેકચંદ હીરાચંદ જે પી. તરફથી કામ કરતા મી. નાનયદબાઈ ઘણાજ માયાળુ અને લોકપ્રીય ઉપરાંત બાંતીલા જણાય છે અને તેઓશ્રીને પુણ્યામાં આવેલા અમારા કેટલાક સગાંનો સંતોષકારક રીતે ખુલાશો આપ્યો હતો આ વ્યવસ્થા જોઈ કેટલીક માહિતી મેળવી ત્યારબાદ અમે

મોક્ષખારી.

જેવા મારે ગયા તેપણું ચઢાવ બહુજ કઠણ છે ત્યાં આગળ ઉપર એક ત્રણ બારણાની નાની દેરી છે આ ચઢાવ લગભગ એક માઈલનો હશે તે દેરીમાંથી મોણસ સહેલાઈથી નીકળા શકે તેમ છે તેને ધર્મ પાપની ખારી કહેછે. માત્ર નીકળનારને બારે ઠર લાગે છે કારણ બહુજ ઉંચે અને આબુમાબુ સાધન રહીત હોવાથી ઠર બહુજ લાગે ત્યાં પગલાં પણ છે તથા એક સીલા ઉપર દીગંબરની પ્રતિમા પણ નજરે પડે છે ત્યારબાદ કોટશીલા અને ચીત સીલા નામની બે ટેકરીઓ છે તેપણુ ઉંચી અને ચઢાવ કઠણ છે તેના ઉપર પણ દીગંબર અને સ્વેતાંબરની નાની દેરીઓ પ્રતિમાઓ સાથે છે પરંતુ ચઢાવ ઘણાજ કઠણ અને વિકાંસ છે દરેક ટુક (ટેકરી) દીઠ ત્રણ પૈસા દરેક માણસ દીઠ ચોકીઆત લે છે મોક્ષખારીની ટુક ઉપર જવાનું રસ્તા ઉપર સ્વેતાંબરનો બીજો મોટો ખાગ છે,

તારંગોમાં મોંઘવારી.

બહુજ છે કારણુ બીજે બહુજ મોંઘી મલે છે મટે અમારી બન્ને વિભાગવાળાઓને વિનંતી છે કે ભાવ ઠરાવવાની ખાસ આવશ્યકતા છે કે બીજા ઠેકાણાઓની માફક મન ફાવેતે ભાવ લેંછે. દાખલા તરીકે ગોળ શેરના રૂ ૦-૨-૩ (ગોળનાં વચાણુ કડૂ તો કંલમ લાગી જાય) શ્રીકૃતના

ફ. ૦-૧-૬ આ પ્રમાણે દરેક ચીજનું હશે એવું મારું
ધારવું છે માટે આ બાબત હું બન્ને વિભાગને નમૂના પુ
ર્વક જણાવું છું કે બંદોબસ્ત આવસ્ય કરશેજ તેમજ અમે
એ આ બુકમાં કરેલી સુચનાઓ બન્ને વિભાગને છે માટે
આશા છે કે કાંતો લેખા મલીને કે પછી પોત પોતાના
તબક્કાથી પણ આવે બંદોબસ્ત થવાની જરૂર છે.

બન્ને વિભાગો.

ના સંબંધમાં કંઈ લખવા વિચાર થાય છે કે તાર-
ગામાં દરેક જગ્યાએ સ્વેતાંબર અને દીગંબરની પ્રતીમાઓ
જણાય છે અને બન્ને દેવળ કુમારપાળે બંધાવ્યાનું કહેવા
ય છે તો અમે ધારીએ છીએ કે કાંતો આ બંને વિભાગ
માં પ્રથમ બિન્નતા નહીં હોય અગર એક રાજ્યમાં બે
ધર્મ પાળતા હશે અને તેથીજ કુમારપાળ બન્નેને સરખા
માન આપતા હશે આ બન્ને વિભાગમાં કુસંપ બહુજ જ
જરે પડે છે આટલું લખી અમે સુંબ બાબત ઉપર આવીએ
છીએ અમે તારંગાક્ષેત્ર છોક્રીને કુંડ ઉપર સાથેનું ભાતું
બાદ એક શ્રીકૃષ્ણ વધેરી પાંચી પીને આગળ ચાલ્યા ર-
સ્તામાં થોડેક દુર જતાં એક ચોકીઆતે આટકાવ્યા અને
ચોકીના માણસદીક ત્રણ આના માગ્યા મારી બેઠે નોકર
સુસલમાન હોવાથી તેના નહીં માગ્યા મેં પાવતી માગી
તો દેર સરમાં પાછા જવ. કીધું આ ઉપરથી મારા નોકરને

પેસા આપી તેના સાથે જવાનું કહેતાં થોડેક દુર જઈ
 પાછો આવ્યો અને કીધું કે વડનગરના છે. માટે નહીં લઈ
 એ આવી રીતે કહી ચોકીવાલે મારી પાસે કંઈક માગ્યું તો
 રૂ. ૦-૧-૦ એક આને આવ્યો હું વડનગરનો છું તેવું
 ચોકીઆત પ્રથમથીજ બાણતો હતો કારણ દેરાસરમાંજ મારી
 સાથે વાત થઈ હતી આ બાબતમાં આસ તપાસ કરવાની
 જરૂર છે અને જો તે પ્રમાણે ઠરાવ હોય તો કુંડ આગળ
 કે નજીકમાં બંદોબસ્ત થવાની જરૂર છે કે ચાત્રાળને ત્રાસ
 થાય નહીં આ ચોકીઆત સ્વેતાંબરીનો હતો આ થયાબાદ
 અમે અમારી મુસાફરી ચાલુ કરી ઉતરતાં જલદી ઉતરાય
 છે પરંતુ પગ ખસે નહીં તે કાળજી રાખવાની છે કારણ
 સડક કે જોઈએ તેવો રસ્તો સુધાર્યો નથી આ વખતે અ
 મોને આરાસુરીમાં (અંબાળ) ના “ ગળ્ગર ” ની યાદ
 આવે છે અને તેનો રસ્તો જેવો સરલ બનાવ્યો છે તેવીજ
 રીતે અતરે થવાની જરૂર છે અમે તલેટીમાં આવ્યાં ત્યાંના
 માણસોએ આગતા સ્વાગતા કરી ભાતાના માટે કહ્યું પર
 તુ અમારે લેવું નહોતું તેથી તૈયાર રહેલી ગાંધીમાં રૂ.
 ૦-૨-૬ પોણા ત્રણ આના હંસવી ખેડી ને તારંગા રોશને
 આવ્યા રસ્તા સુધરાવવા અમે લાગતા વળગતા દરેકનું
 ધ્યાન ખેંચીને છીએ આશા છે કે આમારી નાનકડી છુક
 મારા હરેક જગ્યાએ બંધુઓને ઉપયોગી થઈ પડશે અને મારી
 સુચનાઓ લક્ષમાં લેવશિજ એવી મારી પાર્થના છે અને
 હરેક બંધુઓને વિનંતી કરું છું કે કંઈપણ સુધારો વધારો
 જુલજુલ જણાય તો જણાવવા વિનંતી છે કે ગીજી આવ
 તીમાં સુધારીશ અતુ (સમ્પૂર્ણ)

સંભવનાથ જનસ્તવન.

અરે લોકલેખ હસ તરફ જલહ આ-એ રાગમાં
ગઈથી ગઈથી મેં મંદીર એજ વાં બેઠેથી શ્રી જનરાજ
કહા કહુ આંગીકી અજળ બહાર, મન પ્રસન્ન થયા પ્ર
ભુ કું નીહાર.

મગ્ધમાં સોઢે સુપ્ત અતીસાર કાનેમેં હુડલકા હે જલકાર
બંધે બીચ ચલા સોઢે ચોતતકી બાજુ કહાં કહી સોઢેતીકી
સોનેકે સીંધાસનપર બેડે, હે રાજ કુલકા સુગંધ ભયા
અતીઆજ.

એશે સાહેબ સંભવજનરાજ, કંઈ મેં પ્રણામ પુરો મનકાજ
દયાણુ નીધાનકી પુરો આશ, ચંદ ગોપાલ તુમારો હેદાસ

સંભવનાથ જનસ્તવન

નમુ પ્રભુ સુમતીને-એ રાગ

નમુ નીત્ય પ્રભુ સંભવને સ્વી સમાન તપે તેજ તારે
સ્તવન ચીતે ધારે દયા હીલે આણી દોષો કુ ગતીને નમુ
હુ છુ અતીમતીમંદ ટાળો પાપ પ્રચંડ હે આનંદ કંદ
એ જીતારી નંદ કાપો કર્મના કંદ નમે છે હાથ હરી
જોડી તુમને દયાં નમુ

અંજીતનાથ જનસ્તવન

લટધારી જોળન કાસનીયા....એ રાગ

જાવુ સખી જન મંદીર હુ મેં અંજીતજી નંદ કુ ધાવું રે
જાવુ, એ ટેક
જનજીસે પ્રીતવધી તનમનસે ચરણમે શીશ નમાવું રે જાવું
આપ દ્રવ્યસે પુખ કરકે મનપાંછિત ફલ પાવું રે જાવું

લવણ મુદ્રે પાર ઉતારે, ઘંતની ચરમ લગાવુંરે બાવું
કર જોડી કરે મદ જોવાય ચરણ કમલ ચીત લાવુંરે બાવું

અજીતનાથ જીવરતન.

રામજીતો સો ગયા કહ્યું દીધાં નહીં પ્રનામ—એ રામ
સજી શોલે શણગાર સળી મેં જાઉં વંદન આજ
વીર રામ પ્રતીમાધું દેખી સુધરે વંછિત કાજ
મસ્તક મુકુટ શોભતા ચોર દાને કુંડલ સાર
જુજ ધાતુબાધ ચોપતા તે, અંગે ધરે શણગાર,
માણક હીરા જડયા ઝગઝગે; તિલક પાનેકી સાર.
કડાં કંઠી ચોર ગ્રીક્લ, ગલે ચોતનકા હાર.
કેસર ચંદન પુલકી તે, અંગી રચી જડુ ભાંત.
મુનીજન આદ્રે સ્તવતા કરતા, મુળસેથી સહુ ગાત.
અજીતજીને સર શોભા એહ. જૈસે પુનમ ચંદ.
પ્રભુ દરશન કરતાં થકાં, ઉપજે મન આનંદ.
ચંદ કેસરી પ્રભુ ગુણુ આવે; ગુણુ પદ છે દાશ.
જૈન પ્રકાશક મંડલીકી પુરે મનકી આશ,

પચપતી કમળ સુત્રાણી

સાધન સાચી

પૈસા કમાવવાનું સાધન.

ફક્ત આપણાજ દેશના તેલથી કેઈ પણ જાતની ઘ
રણી, તથા અગ્ની શીવડ વિકાસતા જેવો ઉત્તમ સાધુ
નાવવા શીખવા માટે ફક્ત દોઢજ આનાની ટીકીટ મોક

લો “ હુન્નર ” નું પુસ્તક મંગાવો કીમત ઘટાડી ,
થોડીજ નકલો રીલક છે તાકીદ લખો.

બી, સી ઠક્કર. વડનગર (ગુજરાત)

અમુલ્ય ભેટ.

પૈસા ખચાવવાનો સહેલો રસ્તો.

“ કોપીંગ પ્રેસ બનાવવાનો હુન્નર,

કોપીયાગ્રામ કોપીયાગ્રાફ, રબ્બરી છાપખાનુ, આટો
ઈટર સેક્ટોગ્રાફ અજબપ્રેસ વીગેરે બારે નામથી પ્રખ્યાત
થયેલ છાપખાનાં એટલે એક નકલપરથી અનેક નકલ કર
વાનો સહેલો અને સસ્તો ઉપાય, વારંવાર પ્રેસમાં જવાની
માથાકુટથી મુક્ત થવા માટે તે હુન્નર ફક્ત બે આંનાની
ટીકીટો મોકલી મંગાવનારનેજ મોકલીશું થોડીકજ મુદત
મુધી આ કીમતે મલશે માટે તાકીદ કરો.

ત્રણ રૂપીયામાં ખીસાનું સુંદર

ઘડીયાળ.

ઘણા વખતથી છ સાત રૂપીયામાં મિલતું તે આ
બહેર ખબર કાપીને મોકલનારને (અથવા ખરીદનારને)
ફક્ત ત્રણજ રૂપીયામાં પોસ્ટેજ પેકીંગ ભુલું તાકીદ લખો

બી. શ્રી. ઠક્કર વડનગર [ગુજરાત]

